

## ಅತ್ತೆ, ಚಿಕ್ಕತ್ತೆ, ಎಕತ್ತೆ?..ದೀಪಾವಳಿ ಕತೆ!

(ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ರಾಜ್ ಕಥಾನಕ)

( ಸೂಚನೆ:

ಕೆಲವರು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಣನೆ ಅತಿಯಾಯಿತು, ಅಸಹ್ಯ ತಂದಿತು, ..ನೀವ್ಯಾಕೆ ಸಾಫ್ಟ್ ಪೋರ್ನ್ ಬರೆಯಬಾರದು, ಪ್ರಣಯ ಜಾಸ್ತಿ, ಅಶ್ಲೀಲ ಕಮ್ಮಿ ಇರಲಿ ಎಂದರು..

ಸರಿ, ಅದೂ ಒಂದು ಕೈ ನೋಡುವಾ ಎಂಬೀ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ, ಓದುಗರೆ, ತಮಗಿಷ್ಟವಾಯಿತೆ?--ಶೃಂಗಾರ)

ನಾನು ಮುಂಬೈ ಸಾಹಸ( ವಂದನಾ+ನಂದನಾ= ಬಂಧನ ಸಾಹಸದ ಕತೆ... ಇದನ್ನು ಈ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ನನಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ! ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಶೃಂಗಾರ)ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೆನಾ.."ಬಹಳ ಟೆನ್ಯನ್ ಆಗಿ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿರಿ , ನಿಮಗೆ ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ " ಎಂದು ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಬಲವಂತವಾಗಿ "ಚೆನ್ನೈ ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಹೋಗುವಾ " ಎಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿದ್ದಳು.

ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಈ ದೀಪಾವಳಿಗೆ ಸದರಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು..ಅಲ್ಲಿ ಅವಳ ಅತ್ತೆ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕತ್ತೆ( ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು ಇದ್ದರು) ಮನೆ, ತೋಟ ಎಲ್ಲ ಇದೆ.

ನಮ್ಮನ್ನು ಮನೆಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅತ್ತೆಯರನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ನಿಬ್ಬೆರಗಾದದ್ದು ನಿಜ. ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತಾ ಹಳ್ಳಿ ವೃದ್ಧಿಯರಲ್ಲಾ, ಅವರಿಬ್ಬರೂ...

ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಇವಳ ದಿವಂಗತ ಮಾವನ ಟೇಸ್ಟ್ ಮೆಚ್ಚಬೇಕಾದ್ದೇ...ಆತನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಮೊದಲ ಹೆಂಡತಿ ಗೌರಾ ಕಾರಣವೇ? ತನಗಿಂತಾ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ವರುಷ ಕಿರಿಯ ಮೊದಲ ಹೆಂಡತಿ ಬೇರೆ..

ನೋಡಲು ಎಂತಾ ಪೌಢ ಸುಂದರಿ..

ಸರಿ, ಅದು ಸಾಲದೆಂದು ಭಾವಾ, ಭಾವಾ ಎಂದು ಕಿಲಕಿಲನೆ ಒಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆಕೆಯ ತಂಗಿ ಕಲಾಳನ್ನೂ ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡನಂತೆ...ಅವಳು ಒಂದೇ ತಿಂಗಳು ಮುಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಲು ಮಾವ "ನಾ ಗೆದ್ದೆ" ಎಂಬಂತೆ ಸಂತಸ ಪಟ್ಟು ಅವಳನ್ನೂ ಮದುವೆಯಾದನಂತೆ..

ಪಾಪ, ಮದುವೆಯಾದ ಎರಡೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಇವಳು ಮುಟ್ಟಾಗಿಬಿಟ್ಟಳಂತೆ...ನಿರಾಶನಾದ ಮುದುಕನಾಗತೊಡಗಿದ್ದ ಮಾವ ಮತ್ತೆ ಅವರ ಮುಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡುವುದೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತಂತೆ! ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮಕ್ಕಳೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ..ಅಶ್ವತ್ಥ ಕಟ್ಟೆ ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಸಾಕಾದ ಪತ್ನಿಯರು, ತಮ್ಮ ಗಂಡನಲ್ಲೇ ಕುಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸಾಹಸ ಎಂದೂ ಮಾಡ ಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೇ ಮಾವ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು...

ಇದೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಖುಶಿ ಖುಶಿಯಾಗಿ ಪಕ್ಕ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಕಿಸಿಕಿಸಿ ನಗುತ್ತ ಉಸುರಿದ್ದು...

"ಅಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕಪ್ಪ, ಬೆವೆರು ಸುರಿಸಿ ದುಡಿಯಬೇಕಪ್ಪಾ..ಅದು ಬಿಟ್ಟು..."ಎಂದು ನಾನು ಕೀಟಲೆ ರಾಗ ತೆಗೆಯಲು ಹೆಂಡತಿ,

"ಹೌಹೌದು,,ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ ಯಾರು ಸಿಗ್ತಾರೆ?" ಎಂದು ಟೀಕಿಸಿ ನಕ್ಕಿದ್ದಳು...

"ಆಹಾ. ನಾನಂತಾ ಕಳ್ಳಕೊರಮು..ಇವಳಿಗೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಗತಿ...ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಜಾಸ್ತಿ ಆಗದಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು " ನೆನೆಸಿಕೊಂಡೆ ಮೈ ಜುಮ್ಮಂದಿತ್ತು!( ಕೊನಾರಕ್, ಯುಗಾದಿ ಮತ್ತು ಕಾಮನಹಬ್ಬದ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಓದಿ)

ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಮೈ ಜುಮ್ಮಂದಿದ್ದು ಇಂದೇ, ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಎದುರಲ್ಲಿ ನೋಡಿ..ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಡಗರ ಪಡುತ್ತಿರಲು ನಾನು ಗಮನಿಸುತ್ತೇನೆ...

ಗೌರತ್ತೆ ಎಂಬಾಕೆ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತೈದು ಹರೆಯದ ಪ್ರೌಢ ಮಹಿಳೆ...ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತಾ ಗೌರ ವರ್ಣದ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಕೆ ,ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಕ್ಕಾದರೂ ಬಹಳ ಲಕ್ಷಣವಂತೆ, ದುಂಡು ದುಂಡಾಗಿ ಮೈದುಂಬಿ ಇನ್ನೂ ಮೈ ಕಸುವು ಹೋಗದ ಹೆಣ್ಣು...ಕೆಂಪು ಸಿಲ್ಕ್ ಸೀರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಡಲಾಗದ ಸುಪುಷ್ಪ ಶರೀರ...

ಆಕೆಯ ತಂಗಿ ಕಲಾ ( ನನ್ನವಳು ಕಲಾ ಚಿಕ್ಕತ್ತೆ ಎನ್ನುವಳು)ಸ್ವಲ್ಪ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಮೂವತ್ತರ ಹೆಣ್ಣು , ಪಾಪ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಆತನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ವಿಧವೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ನಗುನಗುತ್ತ ಅಕ್ಕನೊಂದಿಗೆ ಹೆಂಗಸರ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡೂ ಇದ್ದಾಳೆ..ನೋಡಲು ಸಣಕಲೂ ಅಲ್ಲ, ದಡೂತಿಯೂ ಅಲ್ಲ,ಮಾಟವಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಇಂದು ಧರಿಸಿದ ಕಪ್ಪು ಸಿಲ್ಕ್ ಸೀರೆಯಲ್ಲಿ...ಅಕ್ಕನಿಗಿಂತಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರ ಕೂಡಾ...

ನಾವು ಇನ್ನೇನು ಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನಾಕೆಗೆ ಫೋನ್ ಕರೆಬಂದಿತ್ತು...ಅವಳ ತಂಗಿ ಬಸುರಿಯಾಗಿದ್ದವಳು ಪಕ್ಕದೂರಿನಲಿ ಅದೇನೋ ಕಾಂಪ್ಲಿಕೇಶನ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತಂತೆ..

"ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಹೋಗಲೇ ಬೇಕು, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅಮ್ಮನಿಲ್ಲದ ಜೀವಗಳು , ಮಗಳನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇನೆ..

ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಬಿಡಿ, ಬೇಗ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಪುಸಲಾಯಿಸತೊಡಗಿದಳು..

ನಾನು ಒಲ್ಲೆ ಎಂದೆ..ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳೆಲ್ಲ ಗಂಡಸರ ಕಂಪ್ಲೀಂಟ್ ಅನ್ನು ಒಪ್ಪುವವರು ಯಾರು, ಅಲ್ಲವೆ?

ಜೋಡಿ ಅತ್ತೆಯರೂ, " ರಾಜ್, ನೀವು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಬಿಡಿ,,ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ....ನೀವು

ಅಲ್ಲೇನು ಮಾಡ್ತೀರಾ? ಬಸುರಿ ಹೆಂಗಸಿನ ಕೆಲಸ...ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮನೆಗೆ

ಬಂದವರು..ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ..."ಎಂದೆಲ್ಲ ಮಾಮೂಲು ರಾಗ ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದರು..

ಆಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇದು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಿ ಅವಳು ಬಸುರಿ ಹೆಂಗಸಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡಹೋಗಿದ್ದು, ನಾನಿಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಂಗಸರ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾದೀತು ಎಂದು ಆಗ ಹೊಳೆಯಲೇ ಇಲ್ಲಾ...

ಇದೆಲ್ಲ "ಅಲ್ಲಿರುವ" ಮಚ್ಚೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಎನ್ನುತ್ತೀರೇನೋ?...

ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಇವಳತ್ತ ಹೋದಳಾ..ಆಗಲೆ ಬರತೊಡಗಿದ್ದ ಮಳೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯೇ ಎರಡು

ಊರಿನ ನಡುವಿದ್ದ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿ ಒಡೆದು ರಸ್ತೆ ಕೊಚ್ಚಿಹೋಯಿತಂತೆ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ...ಇವಳು ಬರುವಂತೆಯೂ

ಇರಲಿಲ್ಲ..

ನಾನಿಲ್ಲಿ, ಅವಳಲ್ಲಿ!

ಏನಿದು, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಾಯಿತೆಂದು ನಾನು ಬೇಸರಿಸಿಕೊಂಡು ನರಕ ಚತುರ್ದಶಿಯಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಗಂಟೆಗೆ ವೇಪರ್ ಓದುತ್ತ ಕುಳಿತೀರಲು, ಕಲಾ ಬಂದಳು...ಹೊರಗೆ ಮೋಡಮುಚ್ಚಿ ಒಮ್ಮೆ ಗುಡುಗಿತು...

ಆಗಲೇ ಎದ್ದು ತಲೆಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ , ಹಳದಿ ಸಿಲ್ಕ್ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು, ತಲೆಗೆ ಬಟ್ಟೆಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹತ್ತಿರಬಂದು, ನಗುನಗುತ್ತಾ,

" ಬನ್ನಿ ರಾಜ್, ನಿಮಗೆ ತಲೆಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಅಳಿಯ ಅಲ್ಲವೇ...ಎಲ್ಲಿ ಇತ್ತ ತಿರುಗಿ , ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚುತ್ತೇನೆ.." ಎಂದು ಸಂಭ್ರಮ ಪಡುತ್ತ ನನ್ನ ಮುಂದೆಯೇ ನಿಂತು ತಲೆ ತನ್ನತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಡುವುದೆ? ತಲೆಗೆ ಕೊಬರಿಯೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಿರಲು ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಮುಖದ ಮುಂದೆ ಅವಳ ನಯವಾದ ಸೀರೆ ಸರಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಸಮತಳ ಪ್ರದೇಶ , ಅಲ್ಲಿ ಇಣುಕುತ್ತಿರುವ ಆಳ ವಾದ ಹೊಕ್ಕಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗುಳುಗುಳು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಒಮ್ಮೆ ಅವಳು ಸೆರಗತ್ತಿ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಸರಿಸಲು, ಅವಳ ರೇಶಿಮೆ ಕುಪ್ಪಸದಲ್ಲೆ ತೊನೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕುಚದ್ವಯಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೂ ಕಣಕಿ ನನ್ನ ಪಂಚೆ ಬಿರನೆ ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡಿತು ನನ್ನ ಕಾಮಾತುರ ಪುರುಶಾಂಗದಿಂದ...

ಅವಳು ತಲೆ ಉಜ್ಜಿ, ಭುಜದಮೇಲೆ ಮಿಕ್ಕ ಎಣ್ಣೆ ತಿಕ್ಕಲು ಬಗ್ಗಿದಾಗಲಂತಲೂ ಅವಳ ಮನೋಹರ ಮೃದು ಸ್ತನಗಳು ನನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡೇ ಬಿಡುವುದೆ?

ಭಂಡ ಧೈರ್ಯ ಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ತಾಯಿ ಎಂದೂ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ...ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ರಿಸ್ಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ...ನನಗೂ ಇದೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟತ್ತೇನೋ, ಆ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸ್ತಿಮಿತ ಕಳೆದುಕೊಂಡವನಂತೆ ಅವಳ ಸಿಂಹಕಟಿಯನ್ನು ಎರಡೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಿ ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಅವಳ ನಯವಾದ ಉದರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿ ಲೊಚಕ್ ಎಂದು ಮುತ್ತಿಟ್ಟೇ ಬಿಟ್ಟೆ..

ಅವಳ ಕೈಗಳು ಹಿಂದೆ ಸರಿದವು, ಎಣ್ಣೆಬಟ್ಟಲು ಟರ್ನ್ ಎಂದು ನೆಲಕಚ್ಚಿತು..ಅವಳ ಮೈ ನಡುಗಿ ಉಶ್ ಎಂದು ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಂಡಳು, ಅವಾಕ್ಕಾಗಿ..

ಆ ಎರಡು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಯೋಚನೆಗಳು ಸುಳಿದು , "ಇನ್ನಾಯಿತು, ನನ್ನ ಗತಿ..ಬಯ್ಯ ಬಹುದು,ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊಡೆಯಬಹುದು" ಎಂದೆಲ್ಲ ಭಯಭೀತನಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಅವಳ ಸೊಂಟದಿಂದ ಮುಖತೆಗೆದು ದೂರಸರಿದೆ....ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದೆ, ನನ್ನ ದಾಷ್ಟ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿಗುವ ಶಿಕ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ...

ಅವಳು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ್ದಳು..ಅವಳ ಮೈ ಲಘುವಾಗಿ ಕಂಪಿಸುತ್ತಲೆ ಇತ್ತು..ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣೆರೆದಳು, ನನಗದು ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷ ಕಳೆದಂತಾ ಧೀರ್ಘ ಅವಧಿಯಾಗಿತ್ತು..

ಅವಳ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇನು ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯ ಹೊಳಪಿದೆ, ಹೊರಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರವಾಹ ಕಣ್ಣಂಚಿನಿಂದ ನನ್ನ ಮನ ತೋಯಿಸುತ್ತಿದೆ?

ಗದ್ದದ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಅವಳು:

"ನೋಡಿ ರಾಜ್, ನೀವು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನನ್ನ ಸಂಯಮ ಕಟ್ಟಿಯೊಡೆದು ನಾನೇನು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ.."ಎಂದಳು..

ಅವಳಿನ್ನೂ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಲ್ಲ ಹಾಗಾದರೆ?

"ಸಂಯಮ ಕಟ್ಟಿಯೊಡೆಯುವುದು ಅಷ್ಟು ಅಪಾಯಕರ ಸಂಧರ್ಭ ಏಕನಿಸಬೇಕು?...ಜತೆಗೆ ನಾನೂ ನೋಡಬೇಕು, ನೀನೇನು ಮಾಡುತ್ತೀಯೆಂದು..."ಎನ್ನುತ್ತ ಈ ಬಾರಿ ಖಚಿತವಾದ ರಿಸ್ಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವಳ ತುಂಬು ನಿತಂಬಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವಳ ನಾಭಿಕಮಲಕ್ಕೆ ಚುಂಬಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ... ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಲೊಚ್ ಸದ್ದೂ, ಅವಳ ಹಿತವಾದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು, "ಅಂಹಾಆಅ" ಉದ್ಗಾರ ಸೇರಲು ಹೊರಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆಗಸವೂ ಗುಡುಗಿದಂತಾಯಿತು...

ಅವಳು ನನ್ನ ಭುಜವನ್ನು ಗಿಲ್ಲವಂತೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರತಳ್ಳಿ ತನ್ನ ಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಮುಖವನ್ನು ತಂದು ತುಟಿಗೆ ತುಟಿ ಒತ್ತಿ ಮುತ್ತಿಟ್ಟೇ ಬಿಟ್ಟಳು...

"ರಾಜ್..ನಾನು..ನನಗೆ..ಓಃ"ಎಂದವಳು ತೊದಲಲು, ನನ್ನ ಉದ್ರಿಕ್ತ ಲಿಂಗ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೇನೆಂದು ನೆನೆಪನ್ನು ಚುಚ್ಚಿತು..

ಅವಳ ಆತಂಕ , ಕನ್ಯೂ ಶನ್ ನನಗರ್ಥವಾಗಿತ್ತು...ಹಲವರ್ಷಗಳ ಸುಪ್ತಬಯಕೆಯದು...

ನಾನೆದ್ದೆ, ಇಬ್ಬರೂ ದಡಗುಟ್ಟುವ ಎದೆ ಮತ್ತು ತುಮುಲದ ಮನಹೊತ್ತು ನನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ನೆಡೆದವು...ಮುಂದಿನದನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂಬ ನಿರಾಳತೆಯಿಂದ..

"ಕಲಾ...ಐ ವಾನ್ಸ್ ಯೂ..ನೌ...ಪರವಾಗಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದೆ, ಅವಳು ಒಲ್ಲೆ ಎನದಿರಲಿ ಎಂದು ಸಹಸ್ರ ಬಾರಿ ದೇವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ...

"ಹೂ...ನನಗೆ ಬರೋಲ್ಲ...ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ "ಎಂದಳಾ ಮುಗ್ಧೆ.

ಗೌರತ್ತೆ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಟಣಪಣಾ ಎಂದು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು..ನಾನು ತುಡಿಯುವಮನದಿಂದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಾಕಿದೆ..

ಅವಳ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗಲು ಕ್ಷಣಗಳಷ್ಟೆ ನನ್ನ ನುರಿತ ಕೈಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದವು...

ನನ್ನ ಪಂಚೆ ಎಂದೋ ತೊಲಗಿತ್ತು....ಅವಳ ನಡುಗುವ ಮೈಯನ್ನಪ್ಪಿ ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಉರುಟಿಕೊಂಡೆ... ನನ್ನ ಕೈಗಳು ಅವಳ ಹಸಿದ ಮೈಯಿನ ಬಡಬಾನಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ...

ಅವಳ ಕತ್ತು , ಕಂಕುಳು ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನದೆ ನಾನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಚುಂಬನದ ಗೊಂಚಲು ಇಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆ...

ಅವಳ ಕೈಗಳು ನನ್ನ ಉದ್ರಿಕ್ತ ಶಿಶ್ನವನ್ನು ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಪರೂಪದ ಕಾಣಿಕೆಯಂತೆ...

ಅವಳ ತುಂಬುಕಲಶಗಳಂತಾ ಸ್ತನಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿತವಾಗಿ ಹಿಸುಗಿ, ಅವಳ ಚೆರಿಹಣ್ಣಿನಂತಾ ಕೋಮಲ ತೊಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನೆಕ್ಕಿ ನೀವಲು, ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿತ ನನ್ನ ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಬಿಗಿಯಾಯಿತು...

ಅವಳ ತೋರತೊಡೆಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂತಸದ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೊಗ ಹುದುಗಿತು.

ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಸಿಕ್ಕಂತೆ ಅವಳ ಪುಟ್ಟ ಸೊಗನಾದ ಹಲ ವರುಶಗಳ ನಂತರ ಸ್ವರ್ನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಬಿಸಿ ಯೋನಿಯನ್ನು ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ಬಾಯ್ತುಂಬಾ ನೆಕ್ಕತೊಡಗಿದೆ..ಅವಳ ಭೀತ್ಕಾರ ಗೌರತ್ತೆಗೆ ಕೇಳಿರಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಮನ ನುಡಿಯುತ್ತಿದೆ, ಆದರೆ ಅವಳ ಕೈಗಳು ನನ್ನ ತಲೆಹಿಂಭಾಗವನ್ನು ಪರಚುವಂತೆ ಒಳಬಳಕ್ಕೆ

ಹಿಡಿದೊತ್ತಿಕೊಳುತಿದೆ...

ನಾನೆದ್ದೆ..

"ಮತ್ತೆಗೆ ಪ್ಲೀಸ್". ಎನ್ನುತ್ತಲೆ ತಾನು ಮಾತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ಜೋರಾಗೇ ಒಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡಳು..

ಹಿತವಾದ ಜಾರುಬಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಲೀಸಾಗಿ ಇಳಿಯುತ್ತಾ ಹೋದೆ...ನನ್ನ ಉನ್ನಾದದ ಏರಿಳಿತಕ್ಕೆ ಅವಳ ಉದ್ದೇಶದ ಉಸಿರಾಟ ಲಯಬದ್ಧವಾದ ನರ್ತನದಂತಿದೆ...ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಆವೇಶ ನನ್ನದಾದರೆ, ಆನಂದ, ಅಚ್ಚರಿಯ ಸಂತ್ಯಾಪ್ತಿ ಅವಳದಾಗುತ್ತಿದೆ...ಸಮ್ಯಮದೀಪ್ತ ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಗುರುತರವಾಗಿ ಅವಳ ಮೈ ಪಳಗಿಸಿ ಗುದ್ದತೊಡಗಿದೆ.. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಅವಳ ಬಳೆ, ಸರಗಳ ಸದ್ದು ಮಧುರ ಸರಿಗಮ ಹಾಡಿತ್ತು...

ಅಲೆಅಲೆಯಾಗಿ ಉಕ್ಕಿದ ಕಾಮ ಮೈಯ್ಯಿನ ನರನರಗಳನ್ನೂ ಸಡಿಲಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಮೇಲೆರಿ ಧಾರೆಯಾಗಿ ಅವಳ ಒಣಗರ್ಭವನ್ನು ತೋಯಿಸುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು...ಉದ್ಗಾರ ಮತ್ತುಏದುಸಿರಿನ ಮಥೆ ನಾನು ಅವಳ ಬೆವೆತ ಮೈಮೇಲೆ ಹಾಯಾಗಿ ಒರಗಿದೆ...

ಅವಳುಸಂತಸದಿಂದ ನನ್ನ ಮೈಮುಖವೆನ್ನದೆ ಮುದ್ದಿಸಿ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆ -ಸಂತಸ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಅಪ್ಪಿ ಹಿಡಿದಳು..ಕರಡಿ ಪಂಜರದಿಂದ ಹೊರಬಂದವನಂತೆ ಬೆನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಚಿ ಗೀರಾದ ಹಾಗಿತ್ತು...ಹಾಯಾಗಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದೆ, ನಿದ್ಧಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟಿತು...

ಕನಸಿನಲ್ಲೋ ಎಂಬಂತೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಮಾತು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ..

ಇದೇನು, ಗೌರತ್ತೆ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಅಳುವಂತೆ ತಂಗಿಯನ್ನು ದೂರಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಪಕ್ಕದ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ, ಅರೆತೆರ್ಡ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ನನಗೆ ಕೇಳಿಸತೊಡಗಿದೆ ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆ.

"ನೀನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದಿತ್ತು..ನನಗೂ ಆಸೆಯಿದೆ..ಹಾಗೆಂದು ರಾಜರವರನ್ನು ಕೂಡಲಾದೀತೆ..?" ಎಂಬ ಗೌರಾ ಗದರಿಕೆ..

"ಅಲ್ಲಾ, ಅಕ್ಕಾ, ಅದು ...ನಾನು ಎತ್ತು ವರ್ಷ ಅಂತಾ ಈ ಉಪ್ಪು ಹುಳಿ ತಿಂದ ಮಯ್ಯನ್ನು ಹಸಿಸಲಿ.." ಎಂದು ಕಲಾ ಅಳುತ್ತಾ..

"ಅಲ್ಲೇ, ಕತ್ತೆ ನಾನೂ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ..ಅವರನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೂಡುವ ಒಮ್ಮೆ ಮುನ್ನ ಯೋಚಿಸಿದೆಯಾ.." ಎಂದು ಗೌರಾ ಬಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ..

ನನಗೂ ಇದಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಹಾಡಿದರೇ ವಾಸಿ ಎನಿಸಿತು...

ನಾನು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಹೊರಬಂದು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆ...

ಇಬ್ಬರ ಕಣ್ಣಲ್ಲೂ ನೀರು..ಅಳುತ್ತ ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ...

ಅದೇನು ಆ ಪರಮಾತ್ಮ ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಧಿಡೀರ್ ಚಿಲುಮೆ ತುಂಬಿಸಿ ಕಳುಸಿದ್ದಾನೋ?

"ಅತ್ತೆ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕತ್ತೆ ,ಹೀಗೇಕೆ ಅಳುತ್ತೀರಿ, ವರ್ಷಾವಧಿ ಹಬ್ಬದ ದಿನಾ?" ಎಂದ ನಾನು ಗೌರತ್ತೆಯತ್ತ ತಿರುಗಿದೆ.

"ನೀವೂ ಅವಳ ತರಹ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅವಳ ತರಹವೇ ವರ್ತಿಸುವುದೆ ಸರಿ...ಈಗೇನು, ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಬ್ಲಾಕ್ ಮೇಲ್ ಮಾಡುತ್ತ ಸಮಯ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರೋ?" ಎಂದು ಅವಾಕ್ಯಾಗಿ ನೋಡಿದ ಗೌರತ್ತೆಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದೆ..

"ಇಲ್ಲ ನನ್ನ ಸೇರುವಿರೋ" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆಕೆಯ ಕೈಹಿಡಿದೆಬಿಟ್ಟಿದೆ..ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿದೆ...

ಇದು ಒಂದು ಡಿಫೈನಿಂಗ್ ಮೊಮೆಂಟ್ ಅಂತಾರಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ..ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ತಿರುಗಬಹುದು, ಪರಿಣಾಮ...

ಆದರೆ ನಾನು ಬಯಸಿದಂತೆ ನೆಡೆದದ್ದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ...ಗೌರತ್ತೆ ನನ್ನಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿಯ ಮುಂದೆಯೆ ಕರಗಿದರು..

ನಾನಾಕೆ ಯ ಸ್ನಿಗ್ಧ ಮೈಮಾಟಕ್ಕೆ ಮನಸೋತು ಅವರನ್ನು ದೂಕಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ನೆಡೆದೆ... ಈ ದೃಶ್ಯದಿಂದ ಕಣ್ಣು -ಕಾಲು ತೆಗೆಯಲಾರದ ತಂಗಿ ಕಲಾ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧಳಂತೆ ಬಂದಳು

ನಾನಾಕೆಯ ಸೀರೆ ಕಿತ್ತಲು ಅವಸರಪಡುತ್ತಿರಲು ತಂಗಿ ಕಲಾ ತನ್ನ ಪಾತ್ರ ಅರಿತವಳಂತೆ ನನ್ನ ತಳ್ಳಿ ಸಮಯಸ್ಪೂರ್ತಿಯಿಂದ ಅಕ್ಕನ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಾನೇ ಅನುಭವವನ್ನೆಯಂತೆ ಸಹಜವಾಗಿ ತೆಗೆಯತೊಡಗಿದಳು..

ಗೌರಳ ಕಂಗಳು ನನ್ನ ನಿಗುರಿದ ಲಿಂಗವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ಆಕೆಯ ಕೆನ್ನೆ ಕೆಂಪೇರುತ್ತಿದೆ...ಕುಪ್ಪಸ ಹೊರತಾದ ಅ ಫ್ರೌಡ ಜಂಬದ ಮೊಲೆಗಳು ಬೆಳ್ಳಿಕೊಡಗಳಂತೆ ತೊನೆಯುತ್ತಾ ನನ್ನತ್ತ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನೋಡಹತ್ತಿವೆ..

"ಅಲ್ಲಾ, ನಿಮ್ಮಂತವರು, ನಮ್ಮಂತಾ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಒಲಿದಿದ್ದು, ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ?" ಎನ್ನುತಾಳೆ, ತನ್ನ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಅನರ್ಹವಾದ ಮುಗ್ಧತೆಯಿಂದ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅನನುಭವವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ...

ನಾನು ಕಲಾಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರಸರಿಸಿ ಅವಳ ತುಂಬು ಸ್ತನಗಳನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಮುದ್ದಿಸುತ್ತಾ,

"ನೋಡಿ ಗೌರಾ,...ನಾನೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗಂಡು, ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ಹೇಳಿದಂತೆ,

**ಹೆಣ್ಣನೂ, ಹೊನ್ನನೂ ಹಣ್ಣಾದ ಮರಗಳನು**

**ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಂಡು ಮನದಲ್ಲಿ ಬಯಸದಿಹ**

**ಅಣ್ಣಗಳು ಯಾರು ಸರ್ವಜ್ಞ "**

"ಕಲಾ, ನೀನು ಈಗ ಹೊರಗೆ ಹೋಗು..ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡು" ಎಂದು ಅರ್ಧ ಅಪ್ಪಣೆ, ಅರ್ಧ ಬೆಡಿಕೆಯಂತೆ ತಂಗಿಯತ್ತ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದರು ಗೌರಾ..

ಕಲಾ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾಯ ತಪ್ಪಿದರ ನಿರಾಳ ಒಂದೆಡೆ.....

ಅಕ್ಕನ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಟತನದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತುಂಬಿದ ಅವಳು

" ಪಾಯಸಕ್ಕೆ ಹಾಲುಕ್ಕಿ ಹೋದೀತು..ಹೌಹೌದು..ನೀನೇನು ಯೋಚಿಸ್ಸೇಡ..ಅವರಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸೊಕ್ಕ

ಮುಂಚೆ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿಸೊಂಡು ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಡು" ಎಂದು ಬಾಗಲೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಕ್ಕೆ ಗಹಗಹಿಸುತ್ತಾ

ಓಡಿದಳು...

ನನಗೆ ಗೌರಾಳ ಉದ್ರಿಕ್ತ ಕೊಬ್ಬಿದ ಮೈ ಹುಚ್ಚೇಹಿಡಿಸಿತ್ತು...

"ದಂತದ ಬೊಂಬೆ, ಅಮೃತಶಿಲೆ ವಿಗ್ರಹ ನೀನು" ಮನಸಾರೆ ಹೊಗಳುತ್ತಾ ಪೂರ್ಣ ನಗ್ನಗೊಂಡ ಆ ಪ್ರಭುದ್ಧ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಮೈಯ ಇಂಚಿಂಚೂ ಬಿಡದಂತೆ ಮುದ್ದಿನ ಮಳೆಹರಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ಕೋಣೆಯೆಲ್ಲ ಆಗ ನನ್ನ ಕಾಮುಕ ಮುದ್ದಾಟ ಮತ್ತು ಅವಳ ಹಿತವಾದ ನರಳಾಟದಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು.

"ನಮ್ಮೆಜಮಾನ್ಯ ಎಂದೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇಂತಾ ಸುಖ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ..ಆಹ್... " ಎಂದು ತನ್ನ ದುಡನೆಯ ಬಾಳೆಕಂಬದಂತಾ ತೊಡೆ ತೆರೆದು ತನ್ನ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಆಮಂತ್ರಣ ನೀಡಹತ್ತಿದ್ದಾಳೆ...

"ನಾ ಬಳಿ ಇರುವಾಗ ನೀವು ಅವರ ವಿಷಯ ಎತ್ತದಿದ್ದರೆ ಕೈಮು... "ಎಂದು ಬಾಯಿಗೆ ಅರೆಕ್ಷಣ ರೆಸ್ಪ್ ಕೊಟ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಸುವೆ...

ಯಾರಿಗೂ ತಾವು ಹಾದರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬಾ ಅಸಹ್ಯ ಬರಬಾರದು, ನೋಡಿ!

" ನಂಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಲೂ ಬರಲ್ಲ, ಪೆದ್ದಿ...ನಿಮ್ಮಂತವು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಪುಣ್ಯ...ನಿಮ್ಮ ಕೈ ನನ್ನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದೆ.."ಎಂದಲು ತೊದಲುತ್ತ, ಅವಳ ಕೈಗಳು ನನ್ನ ಬೆನ್ನು, ಕುಂಡಿ, ಜನನಾಂಗದ ಮೇಲೆ ನಯವಾಗಿ ಸರಿದಾಡುತ್ತ ನನಗೆ ಇಂಬು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ..

ಪುಂಗಿಯೊದಲು ಏಳುವ ನಾಗನಂತೆ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮಾಂಗ ಎದ್ದು ಅವಳ ನುಣ್ಣನೆಯ ರೇಷಿಮೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಯ ಅದ್ಭುತ ಕೆಳಭಾಗವನ್ನು ಕೆದಕುತ್ತಿದೆ...

ಅವಳ ನಗ್ನ ಕೇಶಚ್ಚಾದಿತ ಯೋನಿಯಿಂದ ಅವಳ ತನಿರಸ ಧಾರೆಯಾಗಿ ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಗಂಟಲೂ ತುಂಬುತ್ತಿದೆ..ಅವಳ ಬಟಾಣಿಯಂತಾಚಂದ್ರನಾಡಿ ನನ್ನ ಪ್ರಚೋದನೆಗೆ ನಿಮುರಿ ಏಳುತ್ತಿದೆ..

ನಾನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಗಮವಾಗಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಎಳಲು, ಅವಳ ನಗ್ನ ತೊಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ದಾಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧನಾದ ನನ್ನನ್ನು ತಾನೆ ಬಾಚಿ ಬಿಗಿದಷ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳುವಳು...

ಅವಳ ಕಲಶದಂತಾ ಸ್ತನಯುಗ್ಮ ನನ್ನದೆಯ ಕೂದಲಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಅವಳ ನೇರಳೆಹಣ್ಣಿನಂತಾ ಕುಚಾಗ್ರಗಳು ಕಚಗುಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ.

ನನ್ನ ಸೊಂಟ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವಳ ಅಗಲವಾದ ವಿಶಾಲ ಕಟಿಯಮೇಲೆ, ತುಂಬು ಕುಂಡಿಗಳ ಪೃಶ್ವದ ಮೇಲೆ ಮದನ ನರ್ತನ ಮಾಡಹತ್ತಿದೆ...

ನನ್ನ ಅವಸರ ಹೆಚ್ಚೋ, ಅವಳ ಕಾತರ ಮಿಗಿಲೋ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ತೋಯ್ದು ಅವಳ ಗರ್ಭದಾರಿಯಲ್ಲಿ, ಬಿಗಿಹಿಡಿದ ಆ ಪ್ರಣಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮಕರಂದ ಹೀರುವ ದುಂಬಿಯಂತೆ ನಾನು ತುಯ್ಯಾಡಿ ಮತ್ತನಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ..

ವರುಣನ ಆರ್ಭಟದಿಂದ ಕಟ್ಟೆಯೊಡೆದ ನದಿಗಳ ತೀವ್ರತೆ ಹೊರಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ನಮಗೂ ನಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಿಸಿದ ಕಾಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಡೆದು ಆ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಆ ತನ್ಮಯತೆಯ ಭಾವ ನಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸಿತು...

"ಗೌರಾ...ಆಹ್ಲ...ಓಹ್...ಚಿನ್ನಾ..." ಮುಂತಾದ ಸಿಹಿಕೂಗಿನ ಚೇತ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ನಾವು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ಉರುಳಾಡಿ ತೆಪ್ಪಾಗುತ್ತಿರಲು, ಹೊರಗೆ ಬಿರುಮಳೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು...

ಅದಕ್ಕೆ ಕಾದಿದ ಮಕ್ಕಳು ಒಡನೆಯೇ ಪಟಾಕಿಯೊಂದನ್ನು ಸಿಡಿಸಿ ಹಬ್ಬ ಆರಂಭಿಸಲು ನಾವು ಆ ಸದ್ದಿಗೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದೆವು.

ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು ಅರೆತೆರೆಯಿತು...

"ನೀರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾದಿದೆ,,ಸ್ನಾನ ಮಾಡೋಣ ಬನ್ನಿ.."ಎಂದು ಕಲಾ ಒಳಗೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟಳು. ದಡಬಡನೆ ಗೌರ ತನ್ನ ನಗ್ನ ಮೈಮೇಲೆ ನೀರೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಳು.

"ಅಕ್ಕಾ, ಪಾಯಸ ಹದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ...ಕೂಡಿಸಿಬಿಡು ಬಾ..." ಎಂದಳು ಕಲಾ ನಮ್ಮತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ

ಆದರೆ ಮೈಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ನಾವು ಅವಳನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದೆವು...

ಏಕೆಂದರೆ, ನನಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಲು ಕಲಾ ತಾನೂ ರೆಡಿಯಾಗಿಯೇ ಬಂದಹಾಗಿತ್ತು...ಅವಳು ತನ್ನ ಹುಟ್ಟುಡುಪಿನಲ್ಲಿದ್ದಳು..

ಕಿಲಕಿಲ ನಗುತ್ತಾ ಅಕ್ಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟೋಡಿದಳು...

ಮತ್ತೆ ಬಟ್ಟೆ ಬಿಚ್ಚಿಸದೆ ನಾನು.

ಇನ್ನೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಾಳ ನಗ್ನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕೈ ಸೇರಿಸಿ ನಾನು ದಿಗಂಬರನಾಗಿ ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಗೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದೆ..

ಹೊರಗೆ ಆನೆ, ಕುದುರೆ ಪಟಾಕಿಗಳ ಸರ ಸಿಡಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು..

ನನ್ನ ಮರೆಯದ ದೀಪಾವಳಿ ಇಂತು ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು....

<ಮುಗಿಯಿತು>